

NIEWIEŚCISKO (1) *sb n*

N pl niewieściska.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Ang. od „niewiasta” ‘osoba dorosła płci żeńskiej, kobieta’; peior.: Anyoł tę przeświątą Pánnę nád wízytki niewiáły z poruczenia Bozkie⁸⁰ przekláda. Helźbietá toź Duchem świątym czyni. A oni tego nie łłucháią/ á łprofne niewieścífká łwoie z nią mieźzáią: iákoby ták dobre y świąte być mogły. SkarKaz 578b.

MŚ